

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 11 MARÇ DE 2022 | Número 158

PÀG. 3 | UCRAÏNA

La casa de les Franciscanes Missioneres a la Garriga acollirà 60 refugiats

PÀG. 12 | MIREIA ANGERRI

Centrats en nosaltres mateixos condemnem els més vulnerables a l'oblit

PÀG. 15 | CARDENAL TANGLE

"Els cristians hem de tornar al contacte personal"

PÀG. 21 | JORDI CARAPUIG

"Catalunya és terra de Passions"

PÀG. 24 | MISSES POLIFÒNIQUES

10 anys de simbiosi entre espiritualitat i art a Barcelona

PÀG. 27 | PARE UBACH

Un home aventurer i capaç de tot per trobar les restes de la Bíblia

"Calen accions decidides a favor de la igualtat" | PÀG. 7

PÒRTIC

Les dones creients i feministes no busquen “fer una Església paral·lela”, sinó promoure la cultura del diàleg i la participació reals. Una comunitat que incorpora totes les veus es fa més conscient de la realitat. És urgent engegar processos de millora col·lectius, guanyar credibilitat i superar la desafecció i el desànim.

FOTOGRAFIA DE PORTADA: ALCEM LA VEU

SUMARI

3 Actualitat

La casa de les Franciscanes Missioneres a la Garriga acollirà 60 refugiats d'Ucraïna
“Dones de dins i fora l'Església podem teixir aliances contra la precarietat”
Dones creients: “Necessitem que l'Església sigui realment una comunitat d'iguals”
El cardenal Tagle demana “anar a trobar les persones allà on són”
Jordi Carapuig: “Catalunya és terra de Passions”
Les Misses Polifòniques, 10 anys de “simbiosi entre espiritualitat i art” a Barcelona
“El pare Ubach era un home aventurer i capaç de tot per trobar les restes de la Bíblia”

12 Panoràmica

Centrats en nosaltres mateixos condemnem els més vulnerables a l'oblit, per Mireia Angerri
El minut d'or del cardenal Tagle a Barcelona, per Jordi Llisterrí

29 Recull de premsa

30 La setmana a les xarxes

La casa de les Franciscanes Missioneres a la Garriga acollirà 60 refugiats d'Ucraïna

Els propers dies la Garriga rebrà un autocar amb una seixantena de refugiats ucraïnesos. S'instal·laran a la Casa d'espiritualitat que **fins fa poc regentaven** en aquest municipi del Vallès Oriental les Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció. D'ençà que les monges van marxar per manca de vocacions l'any 2021, la casa la gestiona la Fundació EDUCAT, una cooperativa de professors d'inspiració cristiana amb dues escoles a Sant Cugat del Vallès, el **Li-ceu Politècnic** i l'escola Santa Isabel, que també havia estat vinculada a la mateixa congregació.

Visitem la Casa de la mà d'en **Lluís Seguí** , director de la **Fundació EDUCAT** pocs dies abans que la casa rebí els primers refugiats, una arribada plena d'incerteses i alhora, d'esperança.

Una casa amb bagatge

La casa d'espiritualitat 'La Immaculada', situada al bell mig d'aquesta vila termal, va ser en els seus inicis una escola per a les nenes garriguenques. Una iniciativa d' **Anna Ravell i Barrera** , religiosa que havia fundat la congregació a la mateixa vila el 1859. L'escola va obrir a l'actual edifici del carrer de Cardedeu l'any 1864 i va ser

reconvertida en Casa d'espiritualitat a mitjan anys 80 del segle passat. A l'actualitat, la congregació de les **Franciscanes Missioneres de la Immaculada Concepció** segueix mantenint la propietat de la casa; però en va traspasar la gestió a la fundació EDUCAT amb la intenció que el carisma franciscà continués bategant al cor de la Garriga malgrat les religioses no hi fossin. "Les monges han fet una obra magnífica i nosaltres, des de la Fundació volem seguir donant el que hem rebut", explica Seguí.

Solidaritat en equip

L'acollida a la Garriga serà possible gràcies a la suma d'esforços diversos i col·lectius. Per una part, l'entitat impulsora, la Fundació EDUCAT que fa anys que col·labora amb l'ONG Coopera, que treballa a Ucraïna. "Conjuntament amb Coopera, cada estiu portem nens orfes ucraïnesos a Catalunya; però enguany l'arribada s'ha anticipat i avançat per la guerra, nosaltres no podem gestionar el ritme".

D'altra banda, les monges, que mantenen la propietat de l'edifici han acollit amb entusiasme la proposta quan s'han assabentat del nou i urgent ús de la casa. "Estem molt contentes

que la nostra casa mare pugui servir per acollir gent que fuig de la guerra i que la nostra obra continuï a la Garriga de la mà de la Fundació", expressa la germana **Montserrat Soler**, actual **superiora general de la congregació**. La Casa d'espiritualitat, mentre duri la guerra, doncs, canviarà la seva funció d'hostatgeria espiritual per passar a ser durant el temps que calgui, la llar habitual dels nous hostes ucraïnesos que estan a punt d'arribar.

Malgrat la situació de pànic que es viu al país, tot el procés i el seu complex engranatge és possible gràcies també a les missions que les religioses del **Instituto del Verbo Encarnado** i les **Germanes Oblates** tenen a Ucraïna. "Totes dues congregacions, amb monges que parlen castellà i ucraïnès, estan fent d'interlocutores amb l'ONG Coopera per facilitar l'arribada d'aquests refugiats. Després, EDUCAT fa l'aterratge i el dia a dia a Catalunya", detalla Lluís Seguí.

5.000 euros mensuals

L'acollida i manutenció de la seixantena de refugiats juntament amb el manteniment de la casa tindrà un cost aproximat de 5.000 euros mensuals. "De moment ja hem aplegat 10.000

euros en donacions majoritàriament de les famílies de les escoles que gestionem, però necessitarem donacions regulars sostingudes en el temps perquè tot indica que la seva estada serà llarga".

Per aquest motiu és molt important la col·laboració del poble de la Garriga així com de les famílies de l'alumnat per tal que entre tothom es pugui finançar el dia a dia d'aquest grup de refugiats que viuran i estudiaran a la Garriga durant un temps indeterminat.

Preservar la comunitat

Els refugiats que arribaran els propers dies seran probablement nens d'un orfenat ucraïnès, o bé infants acompanyats de les seves mares. Per això cal sobretot preservar la seva unió i intimitat, com expressa Lluís Seguí: "No toca integrar-los de cop, cal preservar el seu grup-comunitat, un factor molt important per a ells, i per això estem buscant mestres ucraïnesos que puguin impartir classe en la seva llengua i a les mateixes instal·lacions".

Per aquest motiu, la Casa, que compta amb una trentena d'habitacions amb bany i calefacció,

un gran jardí, capelles i sales polivalents podrà donar un bon servei. “Amb petites adaptacions, la Casa farà d’escola i de llar alhora. Intentarem separar el mínim possible les persones amb vincles afectius adaptant les habitacions”.

Conscients que encara no se sap el perfil ni les necessitats dels refugiats que en breu arribaran a la Garriga, des de l’organització demanen a la població que canalitzi la seva col·laboració a través de Càritas parroquial i de l’Ajuntament, i principalment amb petits donatius econòmics que permetin pagar les factures i adquirir el que faci falta pel dia a dia.

El poble es bolca

Després d’una reunió d’urgència dels representants de la Fundació amb el rector i l’alcaldessa de la Garriga es van activar els primers suports. “L’alcaldessa i el rector ens van rebre

ràpidament i es van posar a disposició del que calgués”, remarca Lluís Seguí.

Des de llavors, diverses entitats locals, parroquials i escoles s’han bolcat en ajudar els refugiats que arribaran. Al rebost de la Casa ja hi ha una bona quantitat de menjar per quan arribin els primers refugiats: “Aquesta setmana, Saned ens ha regalat un forn nou, un voluntari una nevera industrial i l’empresa Boté ens ha arreglat una altra nevera que no funcionava a més de fer el manteniment de l’edifici”.

Per part de l’ajuntament, la col·laboració municipal amb l’acollida és total, com remarca **Dolors Castellà**, l’alcaldessa. “Des de la reunió que vam fer amb la Parròquia i la Fundació, tenim un grup de Whatsapp per solucionar al moment tot allò que faci falta”. Castellà es mostra profundament agraïda “refermant la col·laboració amb el que calgui com a municipi acollidor

que som”. Entre d’altres, des de l’ajuntament ja s’ha fet gestions amb la Conselleria de salut per tal de tramitar les targetes sanitàries dels refugiats que el municipi acollirà.

La col·laboració parroquial s’està fent a través de Caritas local i diocesana, com exposa el rector **Santiago Collell**: “Col·laborarem en tot allò que ens demanin des de la Fundació”. I és que a part de la pregària, ja s’ha començat a demanar ajuda sobretot econòmica des dels diferents canals i grups parroquials. Qui ho desitgi trobarà informació per poder col·laborar a l’apartat ‘SOS Ucraïna’ del la pàgina web de la Fundació EDUCAT.

Sor Lucía Caram recollirà 200 refugiats en avió: "La desesperació no pot esperar"

La crisi humanitària de la guerra d'Ucraïna requereix una "actuació ràpida perquè la desesperació de la gent no pot esperar". Així ho creu **Sor Lucía Caram** que, juntament amb **Josep Santacreu**; el fundador d'Open Arms **Òscar Camps**; i el fundador de l'associació '**Mensajeros de la Paz**', el **pare Àngel**; han organitzat aquest dissabte un vol privat fins a Varsòvia per portar 200 refugiats a Catalunya. Una setantena es quedaran a Manresa, on ja s'està buscant allotjament per als nouvinguts, i la resta es repartiran per altres punts de Catalunya i també a Madrid.

ACN | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Victòria Molins: "Per què hem de posar normes a la fe?"

La religiosa teresiana **Victòria Molins** i l'escolapi **Jordi Vilà** han estat els ponents de la sessió 'Ponts entre diferents formes de viure la fe' organitzada per l'associació Cristianisme al Segle XXI. La sessió telemàtica ha tingut lloc aquest dissabte i ha estat conduïda per **Josep Busquets**. A l'escola i, també, a la societat en general "calia una altra manera de viure la fe", ha dit. la religiosa s'ha qüestionat el perquè de donar més importància a la religió que a Déu: "Per què hem de posar normes a la fe?"

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

El cardenal Cristóbal López inaugura la Tribuna Joan Carrera

El cardenal i arquebisbe de Rabat, el salesià **Cristóbal López**, serà el protagonista del primer dinar-col·loqui 'Tribuna Joan Carrera'. Catalunya Religió moderarà aquesta sessió, que tindrà lloc al restaurant Pomarada de Barcelona el proper 25 de març de dues a quatre de la tarda. La Tribuna Joan Carrera és una iniciativa conjunta del Grup Sant Jordi de Defensa i Promoció dels Drets Humans i el diari *El Punt Avui*. I té per objectiu recollir i actualitzar les inquietuds constants en la trajectòria del bisbe **Joan Carrera**: potenciar la presència del fet religiós en la nostra societat catalana.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

“Dones de dins i fora l'Església podem teixir aliances contra la precarietat”

Jornada de mobilització feminista i moment també d'aturada, per revisar on som i cap a on volem caminar. Enguany, pel 8 de març, Catalunya Religió ens hem fixat en el món del treball i en les barreres i dificultats que comparteixen tantes dones per tenir unes condicions laborals dignes. A l'assetjament, l'atur, la violència, la invisibilitat, la discriminació i la precarietat, responen amb la cura mútua, l'esperança i la unitat en aquesta lluita amb d'altres moviments feministes, tant de dins com de fora l'Església. És el **manifest gràfic, mut i eloqüent** que ha difós aquest 8M el Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya.

“La situació en què estan no els permet dibuixar o somiar un projecte de vida propi”, explica **Marta Moya Casanovas** sobre les joves que acompanya a la JOC. Moya ens ajuda a posar noms i pensar en situacions concretes. Com la de la **M. Carmen**, estudiant de microbiologia, que té poc més de vint anys i mai ha tingut un contracte laboral. La **Laia** fa pràctiques en un bufet d'arquitectes i l'empresa l'obligava a tornar part del que cobrava en un sobre. Moya descriu que “havia de fer l'exercici humiliant de retirar una part del sou que li ingressaven en efectiu”.

Aquest relat quotidià de precarietats va més enllà de les joves que ha conegut a la JOC. Moya hi afegeix alguns testimonis més. I ho fa començant per casa seva, amb la **Sofia**, la jove que els ajuda en les cures de la llar. Parla d'ella i de la seva mare: dues dones "en situació irregular, i amb formació no convalidada al nostre país". Parla també de la **Hiba**, del Pakistan, o la **Vivien**, de Filipines, alumnes amb pocs recursos econòmics que estudien a l'institut on ella treballa. O la **Diana**, una amiga que es dedica a la teràpia ocupacional i a la inserció laboral, que ara és a l'atur després d'un procés d'ERO.

Què tenen en comú? "L'eix de classe obrera i l'eix de gènere les travessen a totes, igual que em travessen a mi", explica Marta Moya. És **militant de la GOAC** i membre del grup de dones d'aquest moviment. I acompanya algunes d'aquestes dones com a consiliària. En el dia internacional de les dones recollim la **reflexió que va exposar** en la darrera Jornada d'estudi de la Pastoral Obrera de Catalunya, fa quinze dies.

La desigualtat de gènere en l'àmbit laboral és una realitat, tal com **recull amb motiu del 8M Càritas de Catalunya** fruit de l'experiència acumulada en el marc de la seva intervenció social. Ho diu

l'últim informe de l'OIT: en el pla laboral, la desigualtat entre homes i dones s'ha agreujat sent el 2021 el 43,2% de les dones en edat de treballar tenia feina, davant del 68,6% dels homes. També hi ha una bretxa salarial de gènere significativa. L'estudi reflecteix que les dones segueixen guanyant un 20% menys que els homes i veuen els salaris més penalitzats quan pertanyen a minories ètniques, són migrants o tenen alguna discapacitat. En el cas concret de l'ocupació de la llar, desenvolupada majoritàriament per dones, moltes racialitzades, la situació de vulneració de drets laborals és especialment greu.

Llocs comuns de relació i lluita

Assegura que "caminar al seu costat ens fa de mirall i ens interpel·la". I apunta que a les trobades de la JOC ha pres consciència que "els i sobretot les joves tinguin una situació cada vegada més precària". Una de les preguntes recurrents que es planteja és: "Què faig jo davant d'aquesta situació?"

De tot el camp que hi ha per recórrer, apunta un camí imprescindible: "Amb les dones de dins i fora l'Església podem teixir aliances, complicitats, comunitat". Aliances que han de servir per

plantar-se davant de totes aquestes situacions de precarietat i per unificar les lluites. "Hem de trobar aquests llocs comuns per poder sostenir plegades la situació i imaginar noves maneres de relació i de lluita", apunta. Moya explica com són els espais i les formes de relació que estableix amb les dones amb qui fa camí: "Intento que siguin llocs de trobada segurs, on poder compartir des del cor, sense judicis, on poder descansar, on poder sentir-se segures, acompanyades, compreses; en definitiva, ser elles mateixes i jo mateixa, on poder sentir-se comunitat".

A les trobades de la GOAC, Moya se sent "a casa", "propera a les companyes en moments claus de la vida", com la maternitat o la malaltia, o compartint experiència laboral i també "en l'esperança de construir una Església diferent".

El Secretariat Interdiocesà de Pastoral Obrera de Catalunya és un òrgan de coordinació dels diversos moviments i col·lectius obrers cristians de Catalunya i Balears: l'ACO, la GOAC, la JOC i el MIJAC, els capellans obrers, les religioses i religiosos en barris obrers i populars, i les delegacions de Pastoral Obrera de les diòcesis de Catalunya.

Dones creients: “Necessitem que l’Església sigui realment una comunitat d’iguals”

És una de les demandes del col·lectiu de dones creients **Alcem la Veu** que s’ha manifestat aquest diumenge 6 de març davant la catedral de Barcelona: “Demaneu que les dones puguin actuar i puguin ser iguals en tots els àmbits de l’Església”. Una convocatòria amb motiu de la celebració del Dia Internacional de les Dones que se celebra aquest dimarts i que ha reunit unes dues-centes persones. La mobilització ha reclamat una Església més participativa, sinodal i igualitària.

Sota el lema ‘A l’Església amb veu i vot’, les dones han reclamat poder participar en tots els espais de presa de decisions i poder actuar a tots els ministeris. “Necessitem que l’Església sigui realment una comunitat d’iguals”, expressen. Un canvi que demanen que es faci efectiu aviat: “No podem esperar més temps a què se’ns obrin les oportunitats”.

Aprofitant que l’Església ha iniciat un **camí sinodal**, les dones demanen “formar part d’aquest camí d’escolta activa”. “Volem aportar la nostra veu i la nostra opinió sobre com vèiem l’Església”, diuen. Alcem la veu demana incloure “un llenguatge inclusiu, una major participació del

laïcat en general i, en especial, de les dones". Uns canvis que volen que es visibilitzin, per exemple, en les celebracions. El sínode serà una oportunitat de renovació i des d'Alcem la Veu creuen que "ha de ser tota l'Església, l'estructura i els càrrecs també, els qui entrin en aquests canvis que calen fer".

El lema de la tercera convocatòria consecutiva d'aquesta concentració també demana "un reconeixement ple dels altres" cap a la tasca que "les dones ja fan a l'Església". "Encara costa que es pensi en les dones i que es reconegui el seu paper i la seva feina", asseguren.

"Calen accions decidides a favor de la igualtat"

En el manifest llegit davant la catedral de Barcelona, les dones creients han demanat treballar per denunciar "amb veu alta" la violència contra les dones. Alcem la Veu ha reclamat canvis en

l'estructura fixa de l'Església i la seva organització. "Calen accions decidides a favor de la igualtat, la dignitat i el reconeixement de les dones en tots els àmbits i espais de les esglésies", han dit. En el manifest, també s'han compromès a participar en el **Sínodo de Roma 2022** convocat pel moviment internacional de dones creient.

La religiosa teresiana **Viqui Molins** ha fet un breu parlament en què ha demanat atrevir-se a imaginar una Església de futur com la de les primeres comunitats, una Església domèstica on les celebracions es feien a les cases particulars i les dones eren les amfitriones i tenien paper destacat d'acollida i lideratge.

La concentració ha comptat amb una petita performance. S'ha construït un mur de pedres simbolitzant diferents aspectes negatius de l'Església com el patriarcat, el clericalisme, el domini o l'exclusió. El mur s'ha desconstruït i s'ha format

un cercle amb noves paraules representant l'Església que des de l'entitat demanen: igualtat, comunió, veu, vot, confiança, participació, entre d'altres. Una batucada ha acompanyat les reivindicacions.

En l'acte, les dones també han tingut unes paraules dedicades a la situació actual a Europa denunciant la invasió d'Ucraïna per part de l'exèrcit rus. "Ens solidaritzem amb totes les persones que estan patint aquests atacs i ens comprometem a fer el possible per treballar per la pau i l'entesa entre els pobles", han assegurat des d'Alcem la veu.

La Rebotiga n.39. 8M: Dones que alcen la veu a l'Església

Comentari de l'actualitat de la setmana des de la redacció de Catalunya Religió. Coincidint amb el 8M parlem una de les portaveus del col·lectiu de dones "Alcem la Veu", **Neus Forcano**, sobre les dones a l'Església. També ens fem ressò de la presència del cardenal **Tagle** a Barcelona i els pronunciaments de l'Església ortodoxa davant la guerra a Ucraïna. Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Glòria Barrete**, **Roger Vilaclara** i **Jordi Llisterrí**.

ESCOLTA
EL PODCAST

Oberta la convocatòria de comunicacions pel Congrés Internacional de Llibertat Religiosa

La Càtedra de Llibertat Religiosa i de Consciència ha obert la convocatòria de comunicacions pel I Congrés Internacional de Llibertat Religiosa i de Consciència. Les propostes es poden fer a través d'un **formulari** fins el dia 1 d'abril. La trobada, convocada per l'Observatori Blanquerna i la Direcció General d'Afers Religiosos del Departament de Justícia de la Generalitat de Catalunya, tindrà lloc a la Facultat de Comunicació i Relacions Internacionals Blanquerna el 2 i 3 de juny.

BLANQUERNA -URL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

La Sagrada Família aposta per la innovació tecnològica

Samsung Electronics Iberia i la Fundació de la Sagrada Família han signat un acord de col·laboració per afavorir la innovació tecnològica de la basílica. En aquest sentit, Samsung Electronics ha instal·lat 16 televisors amb la tecnologia avançada Neo QLED 8K que reproduïx diferents espais del temple amb "una imatge real i viva d'una forma sense precedents", expliquen des del temple. Es millora així l'experiència de l'usuari durant la visita.

SAGRADA FAMÍLIA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Centrats en nosaltres mateixos condemnem els més vulnerables a l'oblit

MIREIA ANGERRI
A L'OPINIÓ PUBLICADA

La **nova campanya anual** de Mans Unides contra la fam ens brinda una oportunitat per continuar la nostra tasca, que creiem essencial. Una oportunitat per denunciar i transformar les realitats incòmodes que ens envolten, i sobretot la vida d'aquells que pateixen més les desigualtats del nostre món.

Continuem treballant com ja fa més de 63 anys en la lluita per acabar amb la fam i la pobresa, des de les seves causes i contra les estructures injustes que perpetuen aquesta situació.

Per a nosaltres, un estil de vida individualista és còmplice en la generació de pobresa i sovint des-

carrega sobre els qui la pateixen la responsabilitat de la seva precària situació. Però a Mans Unides pensem que la pobresa és una conseqüència de l'egoisme imperant; i per a nosaltres **és indispensable recolzar processos de desenvolupament en què es valorin les capacitats de tothom i es fomenti la participació en comunitat.**

En la nostra nova campanya d'enguany, que va comença el mes de febrer, volem donar les gràcies als amics i seguidors que ens doneu suport i volem recordar a la societat que **la nostra indiferència els condemna a l'oblit.** És una denúncia sobre un fet massa sovint repetit, sobre la nostra manera d'anar per la vida, centrats

només en nosaltres mateixos, que condueix els més pobres i els més vulnerables a l'oblit.

Com podem passar pel costat d'una persona que necessita ajuda i no aturar-nos? I en el nostre cas, a Mans Unides, com podem passar de llarg de tantes germanes i germans dels països més empobrits del món i no allargar-los la nostra mà?

Volem definitivament despertar consciències, i promoure la solidaritat entre tota la nostra societat, entre nenes i nens, joves i adults, perquè és de justícia i sabem que és donant que es rep. És urgent, doncs, aturar-nos a analitzar aquesta realitat amb una nova mirada, que revisi, amb honestat, les diferents causes que encara impedeixen que milions d'éssers humans puguin viure una vida digna.

El principi d'acumulació ens desiguala

Amb una mica de perspectiva històrica i l'optimisme que em caracteritza, podem afirmar que **algunes dades importants ens mostren grans avenços en índexs com l'esperança de vida en néixer o l'accés a l'educació primària de les nenes al món**, però la crisi sanitària glo-

bal ha tornat a fer créixer els índexs de la fam i la pobresa extrema al món. Nosaltres ja portem tres vacunes contra la covid, mentre que hi ha països en els quals s'ha vacunat només un 10% de la població.

Aquí veiem almenys dues causes d'aquesta situació: **vivim en un model econòmic que descansa sobre el principi d'acumulació, que ens desiguala**, i l'escassetat o l'absència de polítiques públiques en molts països com a estratègia contra la desigualtat. Per sort, el suport dels nostres socis i col·laboradors, i les seves aportacions, ens permeten des de **Mans Unides** continuar treballant en els més de 500 projectes de cooperació al desenvolupament que portem a terme juntament amb els nostres socis locals en més de 53 països de l'Àfrica, Amèrica Llatina i els Sud-est asiàtic. Aquesta feina també fa nostre l'Agenda 2030 de l'ONU i la consecució dels Objectius de Desenvolupament Sostenible, amb els quals estem implicats des de l'inici de la nostra entitat principalment amb els dos primers, Fam Zero i Fi de la Pobresa i per descomptat la resta dels 17 ODS.

Aquesta acció ha permès salvar moltes vides i sobretot millorar la situació personal de milions de

persones, nenes i nens, homes i dones, que no tenen cobertes les seves necessitats més bàsiques.

La solució no és única, no és només treballant un aspecte que podem transformar aquesta realitat injusta, i per això treballem en molts àmbits: projectes educatius, a través de la construcció d'escoles i la formació de mestres; projectes sanitaris, a través de la construcció de centres de salut i la formació de metges i sobretot d'infermeres. Treballant en projectes d'Agroecologia que permetin la sobirania alimentària i millorin els processos i l'eficàcia dels cultius i la recuperació de bancs de llavors. També construint pous d'aigua neta, i construint infraestructures de sanejament. Lluitant pels drets de les dones, el seu apoderament i formació i per la defensa i en contra de la violència de gènere, o en projectes que protegeixin el medi ambient i les seves comunitats.

Tots els projectes sumen i transformen amb una perspectiva polièdrica, petites realitats, que demà esdevindran un futur molt més esperançador tant pels individus implicats com per les seves comunitats.

Brisa

Una alenada d'aire fresc

EL NOU PROJECTE DE RELIGIÓ CATÒLICA
PER A EDUCACIÓ INFANTIL

El cardenal Tagle demana “anar a trobar les persones allà on són”

Més humil, propera, atenta i accessible. Així és l'Església que promou el prefecte de la Congregació per a l'Evangelització dels Pobles. El cardenal filipí **Luis Antonio Tagle**, de visita a Barcelona, ha defensat un cristianisme de “formes senzilles per anar a trobar les persones allà on són”. I ho ha explicat **amb el seu tarannà afable i obert** en l'acte celebrat a l'Auditori del Fòrum de Barcelona aquest diumenge 6 de març.

Tagle ha insistit en què els cristians han de “tornar al contacte personal”. Diu que el **papa Francesc** demana fer aquest canvi d'estil i de mentalitat per acompanyar les baules més febles de la societat. I ha parlat en concret dels joves, dels malalts i de la gent.

“L'evangelització ha de desplaçar-se cap als espais humans”, ha apuntat en una **conversa prèvia amb els periodistes**. Ha explicat de quin manera s'ha de presentar l'experiència de Jesús, amb el focus posat en les persones i no en l'ocupació d'espais físics o geogràfics.

En el cas del **Sínode sobre la sinodalitat** ha dit amb molta claredat: “Sense el treball de les esglésies locals, poc tenim a discutir a Roma”. I ha

subratllat que el papa Francesc busca “un estat de vida, una actitud i no tan sols una trobada al Vaticà cada tres anys”.

Perquè l'Església recuperi “la confiança de la gent” Tagle ha defensat que “les institucions han de ser prou humils per reconèixer allà on han fallat”. Ha recordat que “les institucions les fan les persones” i ha fet una crida a “recrear la confiança de les institucions amb un nou esperit”, conscient que això implica “un canvi de mentalitat i de cor”. Com a president de Càritas Internacional, Tagle ha valorat la feina de tots els qui acompanyen les víctimes del conflicte a Ucraïna. I ha lamentat l'inici d'una guerra entre “germans cristians”; en aquest punt hi llegeix un camí de reconciliació: “És quelcom més profund que les nostres diferències polítiques o econòmiques, som germans i germanes en la fe”.

Pel que fa al **treball diplomàtic** de la Santa Seu amb Rússia, diu no li consta cap interlocució concreta del pontífex amb l'Església ortodoxa russa. Però ha assegurat que sí que hi ha aquests dies “molts contactes personals” des de l'àmbit de la Secretaria d'Estat del Vaticà i dels departaments que treballen en l'àmbit del diàleg interreligiós. “Aquests dies estan molt ocupats”, ha

assegurat. Amb tot, ha demanat “no oblidar la resta de conflictes oberts en molts altres llocs del món”.

“La inspiració prové del testimoni de la gent”

I és que tot el que diu Tagle gira entorn de la trobada humana amb les persones. El cardenal **s'ha guanyat el públic** en el parlament i el diàleg amb l'auditori. Càritas Diocesana de Barcelona, la Fundació Escola Cristiana de Catalunya i la delegació de joves de la diòcesi de Barcelona han organitzat aquest a l'acte conjuntament, per reflexionar sobre com es pot **'Acollir i acompanyar en un món canviant'**. L'han acompanyat un miler de persones vinculades a una trentena d'entitats religioses educatives i socials.

Testimonis de diverses realitats han pujat a l'escenari per formular preguntes concretes al cardenal. Des del món educatiu, l'escola Vedruna Àngels, del barri del Raval, ha compartit les dificultats d'acompanyar el patiment d'infants i joves en temps de pandèmia. Una dona gran ha parlat de l'aïllament durant les setmanes més dures del confinament. Una noia jove ha explicat que ha demanat el baptisme. I una família ha explicat també la seva experiència de fe viscuda a casa.

A totes les interpellacions, Tagle ha plantejat un canvi de mirada. “Com veig la realitat? Si hi veig un problema, buscaré una solució”. I els ha dit, en canvi, que si es tracta d'un dilema el que cal és “inspiració”. I que “la inspiració prové del testimoni de la gent que han passat per la mateixa situació i que han aconseguit sobreviure”.

El bisbe auxiliar de Barcelona **Javier Vilanova** ha presidit l'acte en absència del cardenal **Joan Josep Omella**, que era a la presa de possessió del nou bisbe de Calahorra i La Calzada-Logroño a la cerimònia d'inici del seu ministeri episcopal. També hi han assistit l'arquebisbe d'Urgell, **Joan-Enric Vives**, el bisbe de Lleida, **Salvador Giménez**, el bisbe de Terrassa, **Salvador Cristau** i el director del Secretariat de Pastoral amb Joves de l'Arquebisbat de Barcelona, **Carlos Bosch**, i la delegada de la pastoral de fe i cultura de l'Arquebisbat de Barcelona, la religiosa del Sagrat Cor **Margarita Bofarull**.

Els han acompanyat autoritats del món civil, com l'ambaixador de Filipines, **Philippe Lhuillier**; la consellera d'Acció Exterior i Govern Obert de la Generalitat, **Victòria Alsina**; el conseller d'Interior de la Generalitat de Catalunya, **Joan Ignasi Elena**; la cònsol general de Fili-

pinés, **Maria Theresa S.M Lázaro**; la directora d'Afers Religiosos de la Generalitat, **Yvonne Griley**; el director general de Prospectiva i Innovació en l'Acció Exterior de la Generalitat, **Joan Maria Piqué**. També representats de diverses entitats educatives i religioses, com el president i el secretari de la Unió de Religiosos de Catalunya, el caputxí **Eduard Rey** i el jesuïta **Llorenç Puig**, la secretària general de Fundació Escola Cristiana de Catalunya, **Meritxell Ruiz**, el president de la Fundació Escoles Parroquials, **Ignasi Garcia i Clavel**, la presidenta i el director de la Fundació Vedruna Catalunya Educació, **Montserrat Espinalt** i **Josep Closa**, el president de Càritas Catalunya, **Francesc Roig**, el director de Càritas Barcelona, **Salvador Busquets**, el president de la Fundació Blanquerna, **Salvador Pie**, i el president de Càritas Espanyola, **Manuel Bretón**.

El minut d'or del cardenal Tagle a Barcelona

JORDI LLISTERRI
A LAETO ANIMO

Ja em perdonaran que comenci per l'anècdota. Aquest dissabte, en una de les preguntes que li han fet al cardenal **Luis Antonio Tagle** en l'acte a l'auditori de Fòrum de Barcelona, ha respost explicant el que li va passar anant en cotxe a les afores de Manila. El cotxe es va aturar en un semàfor i en un moment va ser encerclat per un núvol de venedors dels objectes i aliments més diversos. El conductor, amb els vidres baixats, els anava espantant dient que no els comprarien res. Quan el grup va desistir i va assaltar un altre cotxe, un dels venedors ambulants va tornar enrere. Per la finestra els anava mostrant amb insistència unes galetes en forma de neu-la. Finalment, el conductor va baixar la finestra

per dissuadir-lo de manera més contundent. "No, no... és un regal pel cardenal Tagle", els va dir el venedor. Ha estat el minut d'or de la conferència i a Tagle, com es habitual en ell, se li ha trencat la veu recordant-ho: "Va ser ell qui em va portar a mi el regal de l'Evangelí". Per això, ha afegit, el papa Francesc ens envia a les fronteres, a les perifèries. Perquè és on ens ve a trobar l'Evangelí, no on anem a imposar-lo.

El relat mostra la manera d'explicar-se del cardenal Tagle i perquè allà on va, triomfa. La seva intervenció ha estat farcida de recursos per captar l'atenció, subratllar els punts importants del seu missatge i fer-se entendre malgrat un

domini limitat del castellà. No li ha costat gaire posar-se ja d'entrada la gent a la butxaca lamentant que no podia fer la conferència en català.

Part de l'interès en escoltar el cardenal Tagle estava focalitzat en el fet que està en les llistes de cardenals papables. Tots els cardenals ho són, però Tagle és dels que sona més, sobretot si l'Església vol girar la mirada cap a la creixent Àsia. En aquest sentit, no ha decebut gens. No ha estat menys rellevant com al final de l'acte ha sabut barrejar-se amb la gent, gestionant amb cordialitat les encaixades de mans o les selfie, fins que se l'han hagut d'emportar de l'auditori. Si fos per ell, encara hi seria. Tot, doncs, molt estil papa Francesc.

En aquests actes que es fan ara prima molt que siguin distrets. I està molt bé. Una mica de música, l'escenari ben muntat, un presentador simpàtic, gent pujant i baixant de l'escena, molta emotivitat... Perfecte. Però això ens ha privat d'una presentació més formal que ens ajudés a situar el personatge.

Després de vuit anys com arquebisbe de Manila, el 2019 **Francesc** va cridar a Tagle a la cúria romana com a prefecte de la Congregació per a

l'Evangelització dels Pobles. No era la primera responsabilitat que li donava projecció internacional. El 2015 ja va ser escollit president de Caritas Internationalis. Dos elements que ja li donen visibilitat per ser considerat papable.

Però la seva trajectòria anterior té elements eclesialment molts rellevant que situen millor el personatge més enllà dels somriures i de que faci un programa a la televisió filipina. D'entrada el seu doctorat a la UCA, sobre un tema que a finals dels anys 80 no estava gaire de moda i que és una de les claus de volta del Concili Vaticà II. Una tesi sobre la col·legialitat episcopal (és a dir, com funciona l'Església vista no com una piràmide sinó com un conjunt de comunitats locals) i més concretament com va impulsar Pau VI aquest aspecte en el Concili.

Però encara més interessant que un teòleg asiàtic s'impliqués en l'equip de redacció la gran "Història del Vaticà II", liderada pel **Melloni i Alberigo** des de Bolonya. Una magna obra que sempre ha vista amb grans recels per sectors restauracionistes perquè la consideraven massa progressista. Però que ha passat a ser el referent imprescindible pel seu nivell teològic. Sembla que en aquesta dimensió acadèmica

és la que va fer que el cardenal **Josep Ratzinger** es fixés en aquest petit teòleg filipí i encara en temps de **Joan Pau II** el promogués primer com a membre de la Comissió Teològica Internacional i després, el 2001, com a bisbe d'Imus, a tocar de Manila. Posteriorment, és ja el **Papa Benet XVI** qui el nomena arquebisbe de Manila i el 2012 el crea cardenal. Crec que és en aquest fons més teològic, que possiblement és el que impulsa la seva promoció eclesiàstica, on hi ha el veritable transfons del cardenal Tagle. També per això la seva participació en els darrers sínodes internacionals no ha passat desapercebuda. Un bisbe que beu de l'experiència, del cristianisme en llocs de frontera i d'evangelització, que ha tocat l'austeritat i la pobresa, però que a més s'arrela en la història de l'Església i en la profunditat de la teologia mirar al món amb esperança (que és el que va fer el Vaticà II). Una comprensió asiàtica i universal del Vaticà II.

No perquè ho anem escrivint tots l'acabaran fent Papa, però almenys reconforta trobar aquests perfils entre els mal anomenats prínceps de l'Església.

El Congrés aprova que el Defensor del Poble investigui els abusos a l'Església

El Congrés ha aprovat la proposició no de llei (PNL) del PSOE i el PNB que proposa investigar els abusos sexuals a menors a l'Església amb una comissió independent d'experts vinculada al Defensor del Poble. La iniciativa ha obtingut finalment el suport del PP, que d'entrada va oposar-se a una investigació que se centrés únicament en els abusos en institucions religioses, així com d'Unides Podem, ERC i EH Bildu, que havien registrat una iniciativa paral·lela per investigar-ho en una comissió parlamentària.

ACN | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Conesa prendrà possessió com a bisbe de Solsona aquest dissabte

El nou bisbe de Solsona, **Francesc Conesa**, prendrà possessió del càrrec aquest dissabte al migdia a la Catedral de Solsona. Ho farà acompanyat del nunci apostòlic, l'arquebisbe **Bernardito Auza**, i els arquebisbes i bisbes catalans. La catedral obrirà al públic dues hores abans de la celebració que serà retransmesa pel [canal de Youtube](#) del bisbat de Solsona i pel canal de televisió 13TV. Aquest divendres al vespre, en un acte privat al Seminari de Solsona i en presència dels preveres residents, el bisbe Conesa ha fet la professió de fe i el jurament com a nou bisbe de Solsona.

CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Mor Jaume Galobart, un laic dedicat a l'Església

El 4 de març ha mort en Jaume Galobart i Duran, de Santa Eulàlia de Ronçana, persona discreta i humil, testimoni d'una vida arrelada profundament en l'Evangelí. Estudià medicina i exercí un temps de metge, compromès i competent en la professió, però ho deixà per dedicar-se a la impremta familiar. Ha estat alhora una vida abocada al servei a l'Església, a la parròquia de Santa Eulàlia i en l'àmbit diocesà, primer com a col·laborador de la Delegació de Joventut de l'arquebisbat de Barcelona i posteriorment a la diòcesi de Terrassa com a Delegat episcopal per al Catecumenat.

JAUME DANTÍ -CR | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Jordi Carapuig: "Catalunya és terra de Passions"

En època de Carlemany, al segle IX, es fan a Catalunya les primeres representacions de teatre religiós, conegudes com a representació de La Passió, dos segles abans que a la resta de la Península Ibèrica. Serà, però, a l'Alta Edat Mitjana quan es produeixi l'eclosió de les Passions tal i com avui dia les coneixem. La més antiga documentada és la Passió de Cervera, del segle XV, però hi ha la d'Ulldecona que té documentació del 1512 o la d'Olesa i Esparreguera que també compten amb cinc-cents anys d'història. I és que per tot el país hi ha Passions. Aquest cap de setmana Esparreguera ha acollit la **trobada europea de Passions**, Europassion, amb participants de tretze països.

Catalunya, afirma **Jordi Carapuig**, president de la **Federació Catalana de Passions**, "és terra de Passions". La Passió és, explica, "cultura popular, és poble i porta el nom dels pobles i comarques d'arreu". Una tradició que també té presència arreu d'Europa i que té com a repte general després de la pandèmia "seguir sent un exemple de teatre d'alt nivell".

La pandèmia de la Covid-19 ha passat factura també a les Passions. En molts casos, com ex-

plica **Yves Feuvrier**, president de la Passió de Loudeac a França, s'ha cobrat la vida d'alguns membres de la companyia que tenien un rol important. "Això crea el repte d'atraure gent jove per representar la Passió que pugui substituir la gent gran de la companyia". Una tradició que va molt més enllà de la representació de l'obra i que en molts casos, pels creients, afirma Flávio Sialino, president de la federació Italiana de Passions, és una oportunitat perquè la gent s'apropi per conèixer "què és la paraula de Crist".

La trobada d'Europassion s'ha celebrat a Esparreguera amb motiu dels quaranta anys de la seva fundació. Una iniciativa que es va gestar l'any 1982 al monestir de Montserrat i a causa d'una primera trobada entre les Passions d'Esparreguera, Olesa, Ulldesona i Loudéac, Nancy i Masevaux de França.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions
preferents per a la seva
institució i les que
en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions
personalitzats per
tirar endavant els seus
projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu
costat per ajudar-lo en
el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell
Ser on siguis

RICARDO RÍOS.

Les Misses Polifòniques, 10 anys de “simbiosi entre espiritualitat i art” a Barcelona

Quinze mil persones han assistit a les **Misses Polifòniques a Barcelona** al llarg de la seva dècada d'existència. Una iniciativa cultural en l'àmbit litúrgic que aquest 2022 es projecta cap al futur amb el naixement d'una fundació privada que les organitzarà en endavant. “Si el repertori sona allà on ha de sonar, agafa una altra dimensió molt diferent”, ha apuntat el director musical del Liceu i director artístic de les Misses Polifòniques, **Josep Pons**, aquest dimecres 9 de març en roda de premsa en ocasió de l'aniversari de la seva creació. Amb la idea de “donar un embolcall adequat”, diu que el pas d'aquestes peces a la litúrgia “és un pols dramàtic molt diferent”. Una combinació que, per al públic no confessional, és una “simbiosi entre espiritualitat i art”.

I és que el sentit original d'aquest projecte cultural era el de tornar aquestes misses i oficis a l'àmbit natural per al qual havien estat creades: les esglésies. Així van néixer les Misses Polifòniques de la mà del desaparegut editor **Jaume Vallcorba**, **Josep Pons** i **Eusebi Díaz-Morera**, actual president de l'associació organitzadora.

Per a la directora del Cor Barcelona Ars Viva **Mireia Barrera**, en deu anys han aconseguit

definir “una identitat sonora i expressiva” per al grup i també el “perfil de cantant” necessari per a aquest projecte: “un cantant de gran qualitat, coneixedor del repertori i de l’estil”. U repertori que ha evolucionat, segons Barrera, “de manera natural”. **Bach** o **Stravinski** van ser noves propostes que arribaven de la polifonia antiga i que la gent també va demanar.

Amb l’assessoria de Josep Pons i amb els intèrprets d’Ars Viva, des d’aleshores el projecte ha dut puntualment la polifonia al Monestir de Pedralbes i a la Basílica dels Sants Màrtirs Just i Pastor. La nova temporada de Misses Polifòniques a Barcelona arrenca al setembre. Però d’aquest curs resten encara dues cites, a Just i Pastor. La primera, el 3 d’abril, l’ofici de Setmana Santa ‘La Passió segons Sant Joan’, de **Tomás Luis de Victoria**. La segona, que culminarà la celebració del desè aniversari serà amb la ‘Missa núm. 5 en Lab M de **Franz Schubert**’, versió de cor i orgue.

Les dues esglésies on se celebren les Misses Polifòniques a Barcelona són la del Monestir de Pedralbes i la Basílica dels Sants Màrtirs Just i Pastor, que reuneixen les característiques requerides, d’acústica i de capacitat adequades.

Entre les cinc celebracions litúrgiques de cada temporada hi ha oficis construïts pel monjo de Montserrat **Jordi-Agustí Piqué**. Són innovacions litúrgiques que recorden, des de la tradició litúrgica de l’Església, una Litúrgia de la Paraula semblant a “gottes dienst” –servei diví, sense Eucaristia– evangèlic, que crea una celebració diferent, nova.

Cada missa dedicada a un compositor

La iniciativa va sorgir fa deu anys, segons Eusebi Díaz-Morera, “amb molta ambició i pocs mitjans”. La idea del grup impulsor era la de reproduir a la ciutat de Barcelona un esquema habitual a Alemanya i a països com Suïssa, Àustria, Bèlgica, Holanda i d’altres centreeuropeus, que consistia a unir celebració litúrgica i interpretació d’una missa d’un autor clàssic. El projecte pretenia així unir art i espiritualitat a la ciutat, i ha esdevingut una proposta consolidada, amb un ensemble vocal professional, el Barcelona Ars Nova, amb vida més enllà d’aquestes cites

Als inicis, el repertori estava molt centrat en la polifonia del segle XVI i principis del segle XVII, com ha recordat aquest dimecres la directora del cor, la reconeguda Mireia Barrera.

Les darreres temporades ha incorporat més música dels segles XIX i XX. A diferència d’altres llocs, a Barcelona cada missa està dedicada a un compositor.

A més, si a l’inici els cinc concerts eren cinc misses, amb els anys es van reduir a dues i en canvi es complementa la temporada amb tres concerts d’actes litúrgics diferents. Tots els recitals compten amb la interpretació del Cor, i alguns s’acompanyen amb orgue, altres amb formació orquestral. L’entrada als concerts és gratuïta, en tractar-se d’una litúrgia. I des de la temporada 2020-2021, les Misses es poden seguir per streaming –en directe– i posteriorment queden **penjades a la xarxa**.

Naixement de la Fundació

Després de 10 anys, ara el repte és convertir aquesta entitat privada en una fundació a partir de l’octubre que ve. El president de l’Associació d’Amics de les Misses Polifòniques, Eusebi Díaz-Morera, explica que aquest pas “donarà consistència, estabilitat i més possibilitats d’obtenir recursos per finançar el projecte”. El pressupost de cada temporada és d’uns 90.000€ –el de cada missa varia en funció dels

efectius- i se'n fan cinc oficis per curs. La Junta de l'Associació està formada majoritàriament pels fundadors del projecte i, per fer-lo viable, compta amb espònsors, a més d'aportacions de particulars.

Cal recordar que el cor Barcelona Ars Nova fa anys que s'obre pas també en el circuit de concerts, però amb la voluntat d'oferir repertori diferent del que interpreta a les misses, més centrat en la música dels segles XX i XXI. De la seva activitat concertística destaca una gira de concerts pels Monestirs Romànics catalans o els Messies de **Händel** interpretats amb la Real Filarmonía de Galicia i l'Orquesta Sinfónica de Navarra.

Mireia Barrera, directora artística

Barcelona Ars Nova és un conjunt professional creat el 2012 dins el projecte de les Misses Polifòniques a Barcelona format per solistes vocals

que col·laboren habitualment en els millors cors de cambra europeus -Collegium Vocale Gent, Capella Reial de Catalunya...-. La seva directora és Mireia Barrera, Premi Nacional de Cultura de la Generalitat de Catalunya 2014.

La directora artística del projecte de les Misses Polifòniques i de Barcelona Ars Nova, Mireia Barrera, ha estat directora titular del Coro Nacional de España, la Capella de Música de Santa Maria del Mar i, fins al desembre de 2005, va dirigir el Coro de la Orquesta Ciudad de Granada, del qual n'és fundadora. Des de 1993 fins a 2019 va ser directora del Cor Madrigal de Barcelona.

També ha estat directora convidada i ha col·laborat amb l'Orquesta Nacional de España, Orquestra de Cambra Nacional d'Andorra, l'Orquestra Barroca Catalana, l'Ensemble Residencias, el conjunt BCN216, el Cor de Cambra del Palau de la Música Catalana i el Coro de la

RTVE. Des de la temporada 2020-2021 és principal directora convidada del Coro de la Comunidad de Madrid.

Va dirigir per primer cop el Coro Nacional de España la temporada 2004-2005, dins del cicle "Carta Blanca a Hans Werner Henze", i des del setembre de 2005 fins al juny de 2010 en va ser la seva director titular. Amb ells ha realitzat gires per tota Espanya, a més de per Alemanya, Romania, Àustria i els Estats Units. Va impulsar la creació del Ciclo Coral del Coro Nacional de España a l'Auditorio Nacional de Música de Madrid.

L'octubre de 2012 es va presentar a la Basílica dels Sants Just i Pastor al capdavant de Barcelona Ars Nova, ensemble vocal professional creat a Barcelona en el marc del projecte Misses Polifòniques.

“El pare Ubach era un home aventurer i capaç de tot per trobar les restes de la Bíblia”

L'any 2018 per Setmana Santa la catedràtica de llengua catalana **Lourdes Godoy** viatja per primera vegada al Líban. Documentant-se per a la seva estada llegeix alguns llibres sobre el país on troba algunes referències sobre el pare Ubach, monjo de Montserrat, i li pica la curiositat la seva figura. Torna del viatge i cerca llibres sobre Ubach, trobant ben poca cosa. S'apropa fins a Montserrat i el **pare Massot** li ofereix consultar l'arxiu del pare Ubach. Allà descobreix molta cosa, “carnets escrits a llapis, sense marges, amb una cal·ligrafia difícil, ple de topònims, paraules amb àrab”. Després d'una primera transcripció li lliura el material al pare Massot. “Voldries fer un llibre sobre el pare Ubach al Líban?”, li pregunta. Així va sorgir el llibre *Bonaventura Ubach al país dels cedres i a la Transjordània. Impressions del Mont Líban*, una obra que recull notes i dietaris de viatge de les primeres estades al Líban del pare Ubach, entre 1908 i 1910.

El llibre conté també un pròleg del pare Massot, una part històrica que situa el Líban dels anys 1908 i 1910, després dos trajectes de viatge del pare Ubach, un per mar i un altre per terra. “Una visió inèdita d'aquesta regió que aleshores es

trobava sota el domini de l'Imperi Otomà", explica el poeta i lingüista **Carles Duarte**, i que recull anècdotes, aventures i impressions del món del Líban. "El pare Ubach era un home molt aventurer i capaç de tot per trobar les restes de la Bíblia", afirma Godoy, l'autora. L'objectiu del pare Ubach en aquelles terres era triple: promoure la traducció al català de la Bíblia, fer-la amb imatges, i crear un museu bíblic pel qual comprava moltes i moltes coses".

Bonaventura Ubach neix a Barcelona el 1879. Professa com a monjo de Montserrat el 1894 i és ordenat sacerdot el 1902. Interessat des de jove pels estudis bíblics, el 1906 es trasllada a Jerusalem, des d'on viatja per tot l'Orient. L'any 1951 torna a Montserrat i mor l'any 1960.

Conegut popularment com 'l'Indiana Jones' de Montserrat, Ubach viatja a Síria, a l'Iraq, al Sinaí, i sobretot a Palestina, durant les primeres dècades del segle XX. Al llibre sobre el Líban del pare Ubach se li suma també l'exposició '**La mirada del biblista. Instants d'eternitat. El Pròxim Orient al fons fotogràfic del pare Ubach**' que es pot visitar a la Sala Daura del Museu de Montserrat

fins al 17 de juliol de 2022. 86 imatges d'entre les més de 6.000 que va realitzar Ubach entre 1922 i 1951 en els seus viatges al Pròxim Orient.

Ubach recorre tots els territoris de la Bíblia, "li agradava trepitjar físicament els llocs", reconeix Lourdes Godoy, i destaca que és capaç de veure "per tot arreu coses i personatges de la Bíblia que relaciona i el transporten constantment a Montserrat". Destaca també la seva gran capacitat d'observació. A la part d'impressions sobre el Líban hi ha un dietari etnogràfic on Ubach parla del menjar, les cases, les salutacions, la vida religiosa. "Es fixava molt en tot".

Una obra, reconeix Duarte, "que és ja un esdeveniment haver-se publicat ja que suposa un treball de recuperació inèdita sobre Ubach". Un document que permet alhora conèixer la trajectòria del pare Ubach, "la seva part humana i aventurera", i que és testimoni "de la coexistència de diferents tradicions religioses en un moment diferent".

Els monestirs polonesos obren les portes als refugiats de la guerra a Ucraïna

DL, 07/02/2022 | TV3

El Prado 'remunta' tota una capella barroca del mestre Carracci

DM, 08/03/2022 | ARA

Només dues escoles de l'Opus no deixaran de segregar per sexe i perdran el concert

DC, 09/03/2022 | 3/24

"Veni a mi", la Passió de Llinars del Vallès l'única que visualitza les dones que acompanyaven Jesús

DC, 09/03/2022 | NACIÓ DIGITAL

Jordi Savall farà un recorregut musical per la vida d'Ignasi de Loiola en un concert únic a la Seu de Manresa

DJ, 10/03/2022 | REGIÓ 7

El nou bisbe de Solsona no canviarà el bàcul ni la mitra que tenia a Menorca

DJ, 10/03/2022 | REGIÓ 7

Roda rep la donació d'un oratori de Barcelona que va encarregar Tecla Sala

DV, 11/03/2022 | EL 9 NOU

Cardenal Krajewski: "Porto el missatge de pau de Francesc allà on hi ha guerra"

DV, 11/03/2022 | VATICAN NEWS

Escoles FEDAC
@EscolesFEDAC

Sense plans pel cap de setmana? Us esperem dissabte a les 11h a la @naubostik al #tallerartistic "Creació d'un mòbil decoratiu" amb les ceramistes Inga Freitas i Júlia Sangés. Gratuït amb inscripció prèvia!
mesartalesescoles.cat/producte/creac...
#mesARTaLesEscoles
#artieducació @mesARTescoles

Traducir Tweet

390 reproducciones
21:01 - 09 mar. 22 - Metricool

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

Avui Dia Internacional de la Dona. El Monestir de Poblet vol fer menció de la primera dona que va treballar-hi, la Sra. Ilona Frijhoff. Va saber transmetre a milers de visitants la seva estima envers el Monestir i la Comunitat.

Traducir Tweet

11:31 - 08 mar. 22 - Twitter for iPhone

Justícia i Pau
@JusticiaIPau

La Fàtima col·labora amb l'entitat des de fa uns mesos. És musulmana i activista social del feminisme intercultural, compagina el seu treball amb la defensa i lluita per l'equitat dels DH de les dones al món laboral, impulsant el lideratge femení al sector tecnològic. #8M

Traducir Tweet

Bayt al-Thaqafa i 5 més
14:59 - 11 mar. 22 - Twitter Web App

Libreria Claret
@LibreriaClaret

El proper 22 de març, a les 18.30h, presentem a la sala Pere Casaldàliga de la libreria Claret
En temps difícils, un xic de felicitat ow.ly/EJAR50lbz5v

Hi esteu tots convidats 🍷
Traducir Tweet

20:01 - 10 mar. 22 - Hootsuite Inc.

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Alumnes del Programa de Segones Titulacions de @BlanquernaFPCEE visiten @vedrunaangels. Els estem explicant el projecte @VedrunaCat i el procés de transformació educativa de l'escola #escolacompetent

Traducir Tweet

13:41 - 10 mar. 22 - Twitter Web App

Magic Line SJD
@magiclineSJD

Anoteu a l'agenda: 15 de març 🗓️

És el dia que tanquem les inscripcions de la #MagicLineSJD, la mobilització solidària de @solidaritatSJD que recull fons pels col·lectius més vulnerables 🙏

Si us hi voleu sumar, cal que us afanyeu! bit.ly/MagicLine2022

#SomelQueCompartim
Traducir Tweet

10:00 - 11 mar. 22 - Twitter Web App

Escola Pia Catalunya
@escolapiacat

En Shahid va arribar fa 12 anys sense referents familiars. Per ell, l'esport és la clau per teixir vincles i conèixer bé el que li agradava. Ha iniciat el projecte 'En forma, Inspira' per a que d'altres joves tinguin les mateixes oportunitats que ell.

youtu.be/UWGrGjPNHv0
Traducir Tweet

11:01 - 07 mar. 22 - Metricool

La Sagrada Família
@sagradafamilia

L'11 de març del 1927 va néixer Josep Maria Subirachs. Va treballar durant vint anys a la Sagrada Família, i la seva obra més coneguda és, sens dubte, la que hi ha a la gran portalada de la façana de la Passió.
@EspaiSubirachs

Traducir Tweet

12:41 - 11 mar. 22 - Twitter Web App

Fundació Pere Tarrés
@Fundperetarres

A través del món del circ, més de mil joves de centres d'esplais de Catalunya treballaran aquest cap de setmana diversos tabús socials. Ho faran en la #TrocaJove2022 que organitza el @esplaisMCECC per a joves d'entre 15 i 18 anys.
#SomMoviment
Info: 📍

Traducir Tweet

perfarmis.org
TrocaJove - Trobada Anual del MCECC

14:01 - 11 mar. 22 - Hootsuite Inc.

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Ens sumem a la campanya de l'@ONGDSED per la crisi humanitària a #Ucraina. Ens necessiten, et necessitem!
[@maristes.cat/noticies/ens-s...](https://maristes.cat/noticies/ens-s...)
[@SEDcatalunya](https://SEDcatalunya) [@iamcaritas](https://iamcaritas) [@Ukraine](https://Ukraine)

Traducir Tweet

16:43 - 10 mar. 22 - Twitter Web App

Abadia de Montserrat
@montserratino

150 anys de la Congregació de Subiaco, a la qual pertany el Monestir de Montserrat - El 1872, per iniciativa de l'abat Francesco Casa... #Montserrat #Notícies abadiamontserrat.cat/cent-cinquanta...

Traducir Tweet

9:10 - 09 mar. 22 - Hootsuite Inc.

La Salle BCN
@LaSalleBCN

Un any més l' #ExporecercaJove XXIII mostra el talent jove en varietat d'àrees acadèmiques, organitzat per @magmarecerca als recintes de La Salle Campus Barcelona. Teniu temps fins demà 12/3 per gaudir de la fira.

Traducir Tweet

11:01 - 11 mar. 22 - Hootsuite Inc.

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Laura Mor i Iriarte. **Redacció:** Glòria Barrete, Jordi Llisterrí i Roger Vilaclara. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Ignasi Escudero, Valentina Laferrara, Xavier Memba, Lucía Montobbio, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Ignasi Garcia i Clavel, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, Noemí Ubach, Anna Vilà.

AMB EL PATROCINI DE

Amb el suport de:

AMB LA COL·LABORACIÓ DE

